

Какъ едни селени търсили мързела

(приказка)

Нѣколко души селяни не обичали да работятъ. Тѣ се изтѣгали на припекъ прѣдъ едно малко дюкянче и си говорѣли, че отъ день на день ставатъ по-сиромаси и че работата имъ въ къщи никакъ не отивала добрѣ.

Покрай тѣхъ миналъ единъ пѣтникъ. Спрѣлъ се той при тѣхъ и като ги послушалъ малко, рекълъ имъ:

— Всичко това е отъ мързела.

— Дѣ е този мързелъ, извикали селянитѣ. Нийдѣ го не виждаме!

— Какъ така? отговорилъ пѣтникътъ. Азъ пѣкъ навсѣкждѣ го виждамъ: и въ необработенитѣ полета, и въ непокосенитѣ ливади, и въ неотсеченитѣ дървета.

— Ахъ, проклетъ мързелъ, изкрѣскали селянитѣ. Хайде да го намѣримъ и да го убиемъ!

Тръгнали тѣ да търсятъ мързела. Изсекли всички дървета, покосили всички ливади, прѣорали всички ниви и полета, но нищо не намѣрили.

Върнали се при пѣтника и му казали:

— Ти ни излѣга, пѣτικο! Съ потъ на лицето си търсихме мързела, мазоли по рѣцѣтъ ни станаха, но никждѣ не го намѣрихме.

— Колко сте глупави, засмѣлъ имъ се пѣтникътъ. Че може ли мързелътъ да се намѣри! *Знайте, че само когато работите, тогава нѣма при васъ мързелъ.*

